

mer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et andet mindretal (Venstres, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et tredje mindretal (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Enhedslisten anser såvel Svanemærket som EU-Blomsten som en dårlig mærkningsstrategi, fordi de bygger på en harmonisering af miljøkrav og dermed en udvanding af den nationale miljøkamp.

Enhedslisten har konsekvent modarbejdet de to mærker og i stedet kæmpet for indførelse af et økologisk non-food mærke, fordi mange af de hyldevarer, forbrugerne køber i dag, kan produceres udelukkende af økologiske råvarer. Det gælder f.eks. vaskepulver, maling, toilet-papir og tekstiler.

»Svanen« og »Blomsten« er mærker, der svarer til at indføre et mærke for lysegrønt landbrug, hvilket heldigvis er afvist herhjemme, netop fordi det er muligt at producere økologisk.

Enhedslistens synspunkt er, at der kun er plads til et begrænset antal miljømærker, hvis mærkerne skal have nogen gennemslagskraft, og her ønsker Enhedslisten, at alle produktgrupper, som kan omfattes af det økologiske begreb, alene skal mærkes med Ø-mærket.

Andre produktgrupper, som ikke kan opnå et non-food Ø-mærke, dvs. produktområder, som ikke kan baseres på organiske råvarer, og som vurderes som nødvendige, skal markedsføres med reelle og klare vejledninger.

Mindretallet tror ganske enkelt ikke på, at miljømærker, som prøver at vægte et hav af forskellige faktorer op mod hinanden, har nogen gavnlig virkning set over et længere tidsperspektiv, tværtimod kan sådanne mærker virke hindrende for en mere effektiv anvendelse af miljømærker.

Et andet kritikpunkt er harmoniseringen. Her viser EU-samarbejdet, at harmonisering fuldstændig lammer den nationale miljøkamp. Hver gang Danmark binder sig til nogle fælles miljøregler, hindres Danmark i at stille skrapere krav.

Enhedslistens kritik af Svanemærket kan sammenfattes i en kritik af, at mærket blåstem-

pler uforsvarligt producerede produkter og uforsvarlige produktenskaber set med danske øjne.

Dette kommer bl.a. til udtryk i følgende problemer ved Svanemærket, som Enhedslisten vil stille ændringsforslag om uden for betænkningen. Med de eksisterende kriteriesæt for gulvbelægninger kan gulvbelægninger af PVC markedsføres med Svanemærket. Dette anses for at være i direkte strid med den officielle danske PVC-politik, som sigter på afvikling af PVC.

Med de eksisterende kriteriesæt på papirområdet kan nypapir til kopimaskiner markedsføres med Svanemærket. Dette anses for at være i direkte strid med den officielle danske papirpolitik, som sigter på størst mulig anvendelse af genbrugspapir. Svanemærkning af nypapir vil modarbejde dette.

Endvidere betyder de eksisterende kriteriesæt for bomuld, at tøj fremstillet af bomuld, hvor der er anvendt Cheminova-giftene malathion og methyl, kan markedsføres med Svanemærket. Dette anses for at være i strid med den officielle danske kemikaliepolitik, som sigter på at nedbringe brugen af uønskede kemiske stoffer.

Endelig indeholder de eksisterende kriterier ikke tilstrækkelige krav vedrørende energi- og vandforbrug til, at det anses for rimeligt, at der kan tildeles et miljømærke. Tildeling af et miljømærke uden klare krav til energi- og vandforbrug anses for at være i strid med den officielle danske politik, som sigter på at nedbringe brugen af energi og vand mest muligt.

Enhedslisten mener, at Danmark ikke bør indgå i et miljømærkesamarbejde, som ikke indeholder klare kriterier, der sigter på at nedbringe energi- og vandforbruget, eller som er i strid med officiel dansk miljøpolitik.

Disse eksempler er nogle af de årsager, som har fået såvel den norske som den svenske naturbeskyttelsesforening til at trække sig fra Svanemærkesamarbejdet.

Svanemærket er ikke et statskontrolleret mærke. Det administreres i privat regi betalt af bl.a. statslige midler, som tages fra ordningen for Renere Teknologi. Producentinteresser får en central indflydelse på opstillingen af de konkrete kriterier, som kan udløse Svanemærket.

Miljøkampen overlades herved til en forhandling blandt eksperter og industrirepræsentanter. Miljøkampen flytter til mahognibor-